

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 2C/263/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8514205760
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Danka Majdáková
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2015:8514205760.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa samosudkyňou Mgr. Dankou Majdákovou v právnej veci žalobcu H. G., nar. XX.X.XXXX, bytom H. XXXX/XXX, XXX XX J. Q., občan SR, zastúpený PhDr. Dušanom Kasenčákom, nar. 15.6.1960, bytom Mierová 38, 064 01 Stará Ľubovňa proti žalovanému POHOTOVOSTĚ, s.r.o. so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 325 eur s prísl., takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 297,76 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. V prevyšujúcej časti súd konanie z a s t a v u j e .
- III. Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.
- IV. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť súdny poplatok vo výške 17,50 eur na účet Okresného súdu Stará Ľubovňa, č.ú. XXXXXXXXXXX/XXXX, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca žalobou doručenou súdu dňa 10.11.2014 žiadal, aby súd zaviazal žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia zo spotrebiteľskej zmluvy vo výške 325 eur, súčasne žiadal určiť, že úver poskytnutý na základe Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXX zo dňa 26.7.2012 uzavretej medzi žalobcom a žalovaným je bezúročný a bez poplatkov a že zmenka č. XXXXXXXXXXX ako zabezpečovací záväzok, je neplatná pre neplatnosť hlavného záväzku zmluvy č. XXXXXXXXXXX..

Žalobu odôvodnili tým, že dňa 26.7.2012 uzatvoril so žalovanou spoločnosťou zmluvu o spotrebnom úvere č. XXXXXXXXXXX, na základe ktorej mu bol poskytnutý úver vo výške 200 eur, úver splácal zrážkami zo mzdy a doteraz uhradil 525 eur.

Poukázal na to, skutočnosť, že v zmluve nie je uvedená ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) na základe čoho je úvere bezúročný a bez poplatkov. Žalovaná spoločnosť zneužil jeho finančnú tieseň a jeho nevedomosť. Ďalej uviedol, že v zmluve sú použité nekalé .obchodné praktiky, zmluva bola uzavretá v rozpore s dobrými mravmi a návrh podmienok zmluvy nemohol ovplyvniť.

Súd poučil účastníkov konania o ich procesných právach a povinnostiach.

Žalovaný vo vyjadrení uviedol, že nárok uplatnený žalobcom považuje za nedôvodný a v celom rozsahu ho neuznáva. Zdôraznil, že zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXX nenastala ani jedna z foriem bezdôvodného obohatenia. Zmluva o úvere bola uzavretá platne na základe slobodnej vôle žalobcu a žalovaného. Podmienky poskytnutia úveru boli žalobcovi známe. Ďalej uviedol, že

žalobca nesprávne právne posúdil vec, pretože účastníci uzatvorili podľa § 269 ods. 2 zákona č. 513/1991 Z.z. nepomenovanú zmluvu, preto sa táto neriadi ustanoveniami zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Navyše účastníci v bode 15. Všeobecných podmienok poskytnutia úveru, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou predmetnej zmluvy dohodli, že právne vzťahy medzi nimi sa budú spravovať ustanoveniami Obchodného zákonníka.

Pojednávania sa žalovaný nezúčastnil svoju neúčasť ospravedlnil, nežiadal pojednávanie odročiť, preto súd v súlade s § 101 ods. 2 O.s.p. pojednával v jeho neprítomnosti.

Pred začatím pojednávania splnomocnený zástupca žalobcu zobrať žalobu späť v časti určenia, že úver poskytnutý na základe zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 26.7.2012 je bezúročný a bez poplatkov a v časti, že zmenka č. XXXXXXXXXX ako zabezpečovací záväzok je neplatná pre neplatnosť hlavného záväzku zmluvy č. XXXXXXXXXX.

Na pojednávaní splnomocnený zástupca žalobcu na zvyšnej časti podanej žalobe trval uviedol, že úverová zmluva, ktorá bola uzavretá medzi účastníkmi je úverom bezúročným a bez poplatkov, keďže zmluva neobsahuje zákonom vyžadované náležitosti v zmysle § 9 zákona č. 129/2010 Z.z.

Ďalej poukázal na list žalovaného, ktorý adresoval zamestnávateľovi žalobcu z 15.7.2014, ktorým žiada o vykonanie zrážok v sume 455 eur, pokiaľ by k tomu došlo odmena žalovaného za poskytnutie úveru by bola viac ako 260 %, čo je neprimerané.

Žalovaná suma predstavuje rozdiel medzi tým čo žalobcovi bolo poskytnuté a tým čo splatil.

Žalobca na pojednávaní na podanej žalobe trval, potvrdil, že zmluvu uzatvoril ale jej obsah nečítal. Údaje vypisovala nejaká pani, nikto sa ho nepýtal, aký má príjem a či má ešte nejaké pôžičky, jeho finančnú situáciu nikto nezisťoval. V tom čase mal asi 4 pôžičky na ktorých mesačne splácal asi 300 eur a jeho hrubý príjem bol cca 400 eur, staral sa o tri mal. detí. Úver použil na nákup posteli pre detí. Na úvere splatil toľko ako uviedol jeho zamestnávateľ.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu a oboznámením sa s obsahom listinných dôkazov - Zmluvou o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 26.7.2012, potvrdením Verejnoprospešných služieb, príspevková organizácia Stará Ľubovňa z 7.11.2014 o výške zrážky zo mzdy, zmenkou č. XXXXXXXXXX z 16.7.2012, listom žalovaného adresovaného

.Verejnoprospešným službám z 10.7.2014 na základe čoho ustálil tento skutkový stav:

Žalobca uzatvoril so žalovaným zmluvu o úvere dňa 26.7.2012. Na základe tejto zmluvy žalovaný poskytol žalobcovi úver vo výške 200 eur, žalobca sa zaviazal zaplatiť žalovanému túto sumu zvýšenú o príslušný poplatok vo výške 150 eur, t.j. celkovú čiastku 350 eur v 10 mesačných splátkach po 35 eur, počnúc dňom 24.8.2012.

Súd z obsahu zmluvy zistil, že sa jedná o typovú zmluvu, keď tlačivo - formulár označený ako Zmluva o úvere je rozdelené vertikálne na niekoľko častí, s možnosťou vpisovania konkrétnych údajov o spotrebiteľovi a úvere, jeho výške, výške poplatku, celkovú čiastku, počet a výška splátok, ďalej údaje o ručiteľovi. Vyhlásenie dlžníka o tom, že sa oboznámi a súhlasí s obsahom tejto zmluvy o úvere, ako aj s obsahom plnomocenstiev v nej uvedených a súhlasí so Všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru, ktoré sú na zadnej strane tejto zmluvy, nemá k nim žiadne výhrady a zaväzuje sa ich dodržiavať. V spodnej časti tlačiva je priestor pre podpis mandatára a dlžníka, posledný rámček obsahuje potvrdenie o prevzatí peňažnej hotovosti.

Opačná strana Zmluvy o úvere, ktorá bola ako listinný dôkaz predložená súdu neobsahuje Všeobecné podmienky poskytnutia úveru.

Predmetná úverová zmluva podľa zistení súdu neobsahuje údaje ako je výška RPMN, výška priemernej RPMN, výška úveru, rozpis splátok na istinu, úroky a poplatky, termín konečnej splatnosti úveru a pod.

Ako vyplýva z obsahu zmluvy žalobcovi bola dňa 26.7.2012 vyplatená v hotovosti suma 200 eur čo potvrdil svojím podpisom na Zmluve o úvere.

Z potvrdenia zamestnávateľa žalobcu z 7.11.2014 vyplýva, že žalobcovi boli realizované v prospech žalovaného zrážky zo mzdy, pričom v období od 01.06.2013 do 31.8.2014 v prospech zmluvy č. XXXXXXXXXXXX poukázal celkovú sumu 525 eur.

Na základe takto ustáleného skutkového stavu súd právne posúdenie:

Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len Obč. zák.) výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 39 Obč. zák. neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 41 Obč. zák. ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

Podľa § 52 ods. 1 Obč. zák. spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Obč. zák. ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 Obč. zák. dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Obč. zák. spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Obč. zák. spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 Obč. zák. za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 3 Obč. zák. ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Obč. zák. neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 6 Obč. zák. ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

Podľa § 451 ods. 1 Obč. zák. kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods. 2 Obč. zák. bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 Obč. zák. predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

Podľa § 458 ods. 1 Obč. zák. musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

Systém ochrany zavedený Smernice Rady 4. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, ktorá bola implementovaná do Slovenského právneho poriadku vychádza z myšlienky, že spotrebiteľ sa v porovnaní s predajcom alebo dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ako aj o úroveň informovanosti (rozsudok Banco Espanol de Crédito).

Podľa § 1 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení platnom ku dňu uzatvorenia zmluvy (k 26.7.2012) ďalej len ZoSÚ, tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

(2) Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Povinnosť podľa prvej vety sa považuje za splnenú, ak je splatenie spotrebiteľského úveru v celom rozsahu zabezpečené peňažnými prostriedkami alebo cennými papiermi; tým nie je dotknuté ustanovenie § 17 ods. 3.

Podľa § 9 ods. 1 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti:

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok;

platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

Podľa § 11 ods. 1 ZoSÚ poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1, b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 154 ods. 1 O.s.p. pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Podľa § 96 ods. 1 O.s.p. navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

Podľa § 96 ods. 2 O.s.p. súd konanie nezastaví, ak odporca so späťvzatím návrhu z vážnych dôvodov nesúhlasí, v takom prípade súd po právoplatnosti uznesenia pokračuje v konaní.

Podľa § 96 ods. 3 O.s.p. nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie, alebo ak ide o späťvzatie návrhu na rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je. V takomto prípade súd rozhodne o zastavení konania do 30 dní od späťvzatia návrhu.

Vzhľadom na uvedené súd právne uzatvára:

Predmetom konania je nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 325 eur, ktorá predstavuje podľa tvrdenia žalobcu rozdiel medzi skutočne poskytnutou sumou žalobcovi zo strany žalovaného, t.j. sumu 200,- eur a sumou, ktorú žalobca zaplatil žalovanému to je suma 525,- eur.

Je nepochybné, že účastníci konania uzavreli zmluvu o úvere. Uvedený typ zmluvy je upravený v Obchodnom zákonníku a patrí medzi tzv. absolútne obchody. Na druhej strane je tiež nepochybné, že žalobca v danom prípade vystupoval ako fyzická osoba, ktorá pri uzavretí zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti, teda ako spotrebiteľa, kým žalovaný pri poskytovaní úveru vystupoval v rámci svojej podnikateľskej činnosti, teda ako dodávateľ. Po zohľadnení obsahu uzavretej zmluvy, povahy jej účastníkov, výšky úveru a práv a povinností jednotlivých strán je zrejmé, že táto spĺňa podmienky spotrebiteľského úveru.

Súd sa nestotožnil s tvrdením žalovaného uvedené v písomnom vyjadrení k návrhu, že účastníci uzatvorili tzv. „nepomenovanú zmluvu“, jednoznačne ide o úverovú zmluvu, ktorá spĺňa podmienky spotrebiteľského úveru. Súd nemá žiadne pochybnosti o tom, že právny vzťah medzi účastníkmi založený predmetnou zmluvou o úvere pod číslom XXXXXXXXX z 26.7.2012 je vzťahom spotrebiteľským v zmysle citovaného § 1 zákona č. 129/2010 Z.z. nakoľko ide o dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov vo forme úveru.

Keďže ide o spotrebiteľský úver okrem úpravy zmluvy o úvere je potrebné prihliadať aj na úpravu zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len ZoSÚ), ktorý je úpravou „lex specialis“ k úprave Obchodného zákonníka a takáto zmluva musí mať náležitosti upravené týmto zákonom. Zároveň je potrebné aplikovať aj ustanovenia Občianskeho zákonníka, a to §§ 52 a nasl., ktoré obsahujú úpravu spotrebiteľských zmlúv.

Ustanovenie § 53 Obč. zák. vychádza z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a oproti spotrebiteľovi so znalosťou ponúkaného tovaru a služieb, čo zodpovedná poctivému prístupu k podnikaniu. Citované zákonné ustanovenie vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je nutné zdôrazniť, že spotrebiteľ v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už vôbec prečítať ale bo pochopiť ich obsah. Ochrana spotrebiteľa sa

týka formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení.

Jednou z náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere v čase podpisu zmluvy medzi účastníkmi konania boli údaje o:

- dobe trvania zmluvy a termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- úroková sadzba spotrebiteľského úveru,
- ročná percentuálna miera nákladov
- výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom,
- priemernú hodnotu RPMN.

Ide o údaje, ktoré majú napomôcť spotrebiteľovi zorientovať sa v množstve ponúk od rôznych inštitúcií poskytujúcich úvery a porovnať si cenu toho ktorého úveru.

V zmluve o úvere, ktorá je predmetom súdneho konania uvedené údaje chýbajú.

Absenciu týchto údajov zákon č. 129/2010 Z.z. sankcionuje tým, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, teda dlžník je povinný vrátiť veriteľovi iba sumu, ktorá mu bola poskytnutá.

Žalovaný je nebankovým subjektom pôsobiacim na finančnom trhu v Slovenskej republike, ako taký je si vedomý toho, aké právne predpisy regulujú jeho činnosť a neuvedenie zákonom požadovaných náležitostí, ktoré sú vyššie rozvedené, je nepochybne úmyselným porušením zákona.

Za takéhoto stavu súd dospel k záveru, že spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, teda žalobca bol povinný zaplatiť žalovanému iba sumu, ktorú skutočne od žalovaného obdržal.

Ďalej súd uvádza, že pokiaľ ide o spotrebiteľský vzťah, má sa za to, že musí ísť o také zmluvné dojednanie medzi dodávateľom a spotrebiteľom, ktoré obstoí v rámci povinnej súdnej kontroly neprijateľných podmienok so zreteľom na povahu a obsah a všetky osobitosti právneho úkonu, so zreteľom na vzájomné práva a povinnosti účastníkov spotrebiteľskej zmluvy a v neposlednom rade i so zreteľom na sankcionovanie nesplnenia povinnosti na strane oboch účastníkov.

K tomu je potrebné uviesť, že zmluvné dojednania medzi účastníkmi spotrebiteľskej zmluvy podliehajú súdnej kontrole vo svetle imperatívu dobrých mravov .

Rozpor s dobrými mravmi predstavuje také konanie, ktoré je zjavne právne neprijateľné, pretože je z hľadiska oprávnených záujmov strán a spoločnosti hrubo nevyvážené.

V zmluve o úvere bol dohodnutý príslušný poplatok v sume 150 eur, čo je 75 % poskytnutého úveru (2/3).

Účastníkmi konania dojednaný poplatok vo výške 2/3 úveru podľa názoru súdu neobstoí pri posudzovaní súladu výšky so zákonným znením ustanovenia § 53 ods. 6 Obč. zák. účinného od 01.06.2010.

Súd považuje dojednaný poplatok čo je v podstate zmluvná odmena ako zmluvnú podmienku za neprijateľnú.

Za neprijateľnú sa považuje aj zmluvná podmienka vyjadrujúca finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa (tzv. teória skutočného plnenia spomínaná najčastejšie v súvislosti s poplatkami v spotrebiteľských úverových vzťahoch). Podľa názoru súdu pre spotrebiteľa je vždy neprijateľné spoplatňovanie akýchkoľvek úkonov a služieb dodávateľa, ktorými spotrebiteľovi neposkytuje skutočné protiplnenie, ale naopak tieto sú poskytované (vykonávané) vo vlastnom záujme dodávateľa.

Súd dodáva, že bez ohľadu na povahu tiesne, a teda aj využitie finančnej tiesne dlžníka v spojení s neprimeranou hodnotou protiplnenia predstavuje podľa názoru súdu

.konanie v rozpore s dobrými mravmi a na finančnom trhu pri požiadavke odbornej starostlivosti je takáto úverová politika neakceptovateľná.

V tejto súvislosti súd poukazuje na Rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 1Co/2/2015 z 11.3.2015, ktorý potvrdil rozsudok Okresného súdu Humenné sp. zn. 21C 123/2014 z 8.10.2014 v obdobnej veci týkajúcej sa žalovaného a ktorý určil za absolútne neprijateľnú zmluvnú podmienku uzavretú v zmluve medzi účastníkmi konania č. XXXXXXXX a to v bode 13 vo všeobecných podmienkach poskytovania úveru v tej časti poplatku, ktorej zodpovedajú 2/3-iny zahŕňajúce náklady na vypracovanie, uzatvorenie zmluvy o úvere, spolu so všetkou administratívou s tým spojenou.

Podľa § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

Ustanovenie § 53a ods. 1 Obč.zák. zakazuje dodávateľovi používať zmluvnú podmienku, ktorá bola právoplatne súdom vyhlásená za neprijateľnú. Takáto zmluvná podmienka je neplatná (§ 53 ods. 5 Obč. zák.; absolútna neplatnosť). Jej ďalším používaním dodávateľ vytvára protiprávny stav naviac zákonom explicitne zakázaný a priznanie plnenia z takejto zmluvnej podmienky je v priamom rozpore so zákonom. Ak by súd priznal plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, išlo by o tolerovanie pokračujúceho protiprávneho stavu zo strany súdu. Zákaz používania vychádzajúci z právoplatného rozsudku súdu sa týka celého textu predmetnej zmluvnej pokuty a zmluvnej podmienky ako celku.

Ak existuje zákonná povinnosť zdržať sa protiprávneho konania je oprávnené očakávať, že dodávateľ bude právnou povinnosť rešpektovať a od spotrebiteľov nebude požadovať plnenie v rozpore s dobrými mravmi, majúce svoj základ v neprijateľnej zmluvnej podmienke. Takéto - prirodzene anticipované konanie - je nielen prejavom rešpektu k právu, k hodnotám právneho poriadku a zásadám súkromného práva, ale osobitne prejavom konania v súlade s dobrými mravmi (§ 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z.z.) a v súlade s povinnosťou odbornej starostlivosti (§ 2 písm. u) zákona č. 250/2007 Z.z.).

Vzhľadom na ustanovenie § 53a ods. 1 Obč. zák. procesný súd teda ani nemohol pristúpiť k opätovnému vyhodnocovaniu 2/3 poplatku, pretože je právoplatne judikovaný ako neprijateľný a iný postup by len realizoval ciele únie zabrániť súvislému používaniu nekalej klauzuly, ktoré má súd naplniť a nie svojou rozhodovacou činnosťou spochybňovať a popierať.

Vzhľadom na všetky vyššie rozvedené skutočnosti súd má za to, že zmluva o úvere č. XXXXXXXXXX uzatvorená medzi účastníkmi konania dňa 26.7.2012 sa považuje za úver .bezüročný a bez poplatkov, potom má žalovaný právo len na vrátenie skutočnej sumy, ktorú vyplatil žalobcovi.

Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že žalovaný poskytol žalobcovi sumu 200,- eur, pričom od žalobcu prijal plnenie v sume 525,- eur, plnenie nad sumu 200,- eur predstavuje v zmysle § 451 ods. 2 Obč. zák. plnenie bez právneho dôvodu, ktoré je žalovaný v zmysle § 451 ods. 1 Obč. zák. povinný žalobcovi vydať.

Na základe uvedených skutočností súd vyhovel žalobe v časti vydanie bezdôvodného obohatenia, zaviazal žalovaného vrátiť žalobcovi ním požadovaný rozdiel medzi sumou poskytnutého úveru a sumou zaplattenou žalobcom t.j. sumu 325,- eur do troch dní od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku.

Druhým výrokom súd zastavil konanie v časti v ktorej žalobca zbral žalobu späť, vzhľadom na štádium konania (späťvzatie urobené pred prvým pojednávaním) súd čiastočne späťvzatie žaloby neposiela na vyjadrenie účastníkom konania.

O trovách konania vo veci samej súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. teda podľa zásady úspechu, tak že úspešný účastník má právo na náhradu trov konania účelne vynaložených na uplatnenie a bránenie práva od neúspešného účastníka. V zmysle tohto zákonného ustanovenia právo na náhradu trov konania v časti v ktorej bolo žalobe vyhovené patrí žalobcovi. Žalobca bol úspešný v časti vydania bezdôvodného obohatenia (2. uplatnený nárok).

V časti v ktorej bolo konanie zastavené o trovách konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p. v zmysle ktorej ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy.

Vo všeobecnosti platí, že náhradu nákladov konania ovláda zásada úspechu vo veci, ktorej zmyslom je, že úspešný účastník má voči neúspešnému účastníkovi právo na náhradu trov účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie svojho práva. Zásada úspechu je doplnená zásadou zavinenia v zmysle § 146 ods. 2 O.s.p.. Zmyslom využitia zásady zavinenia je sankčná náhrada nákladov konania, ktoré by pri jeho riadnom priebehu nevznikli, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich vznik zavinil. K zastaveniu konania môže dôjsť z rôznych procesných dôvodov (napríklad pre nezaplatenie súdneho poplatku, pre nedostatok podmienok konania, z dôvodu späťvzatia návrhu alebo žaloby a pod.). Pri zastavení sporového konania je potom pre vyriešenie otázky náhrady nákladov konania kľúčové zistenie, či, a pokiaľ áno, ktorý z účastníkov z procesného hľadiska zastavenie konania zavinil.

V danom prípade návrh bol vzatý späť žalobcom bez bližšieho odôvodnenia.

Súdna prax sa ustálila v tom, že účastník späťvzatím návrhu (ak nejde o späťvzatie pre správanie druhej strany) a následným zastavením konania zavinil zastavenie konania. Vychádzajúc z tohto názoru žalobca zavinil zastavenie konania, teda je povinný nahradiť žalobcovi a vedľajšiemu účastníkovi trovy konania. Čo de facto možno považovať za

neúspech žalobcu v konaní. V takom prípade bol žalobca neúspešný v 1. A 3. Uplatnenom nároku. Z obsahu spisu nevyplýva aby si žalovaný právo na náhradu trov konania uplatnil.

Vzhľadom na uvedené súd vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na tunajšom súde do 15 dní odo dňa jeho doručenia.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 205a ods. 1 O.s.p. skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4, rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa § 205a ods. 2 O.s.p. ustanovenie odseku 1 sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa § 251 O.s.p. ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.